

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/210/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210020
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613210020.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ U. P., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Z. P., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom L. XX, o zaplatenie 6.708,31 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/342/2013-63 zo dňa 2. januára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovaným splnenia povinnosti zaplatiť sumu 6.708,31 eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 11.10.2010 do 14.11.2011 vo výške 102,17 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 15.11.2011 do zaplatenia.

Žalovaní sa k žalobe písomne nevyjadrili, žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že s právnym predchodcom žalobcu (F.) uzatvoril zmluvu o splátkovom úvere, ktorú uzatváral aj za svoju manželku, žalovanú 2/ ako spoludlžníčku, ktorá ho splnomocnila na uzavretie zmluvy. L. predmetom bolo poskytnutie pôžičky vo výške 300.000,- Sk, ktorá im aj bola vyplatená. Pôžičku splácali dva alebo tri roky, potom prišli finančné problémy a prestali ju splácať. Žalovaný 1/ sa nevedel vyjadriť, či zo strany právneho predchodcu žalobcu mu bola doručená listina oznamujúca vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Potvrdil, že po podaní žaloby nedošlo zo strany žalovaných k úhrade žiadnej časti dlžnej sumy.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia citujúc ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) ďalej uviedol, že žalobu žalobcu zamietol, nakoľko v nej neopísal všetky rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoj nárok. V žalobe absentujú skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, žalobca v žalobe najmä nerozlíšil aká čiastka z dohodnutej mesačnej splátky sa vzťahovala na istinu úveru, aká na úrok z úveru, prípadne na ďalšie položky, ktoré boli súčasťou dohodnutej splátky. Z tvrdení žalobcu je zrejmé, že došlo k predčasnej splatnosti dňa 14.11.2011, preto bolo nevyhnutné rozlíšiť, aká čiastka z dohodnutej splátky pripadala na istinu úveru a aká na úrok. Tvrdenie žalobcu, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená žalobcom dňa 14.11.2011 nebola preukázaná žiadnym listinným dôkazom. Listinou zo dňa 26.10.2011 bolo preukázané, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená k označenému dňu. Uvedený listinný dôkaz je v rozpore s ďalším listinným dôkazom, označeným ako pokus o zmier zo dňa 22.08.2013, v ktorom žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pôvodným veriteľom. Žalujúca strana teda hodnoverným spôsobom neustálila dátum vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pričom absencia vyššie uvedených skutkových tvrdení neumožňovala súdu preskúmať rozsah uplatneného nároku. I keď žalobcovi vzniklo právo na plnenie z predmetného zmluvného vzťahu (čo nebolo medzi účastníkmi sporné), pri absencii skutkových tvrdení nemožno určiť výšku nároku žalobcu. Okresný súd zdôraznil, že je procesne

neprípustné, aby žalobca svoju povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností a povinnosť tvrdenia nahradil v žalobe odkazom na pripojené listinné dôkazy. V prípade, ak by súd zisťoval z pripojených listinných dôkazov skutočnosť, ktoré majú byť obsiahnuté v žalobe, došlo by tým k porušeniu zásady rovnakého postavenia účastníkov konania. Tiež zdôraznil, že absencia vyššie uvedených náležitostí v žalobe nemá za následok odmietnutie podania postupom súdu podľa § 43 O. s. p. Vzhľadom na to, že žalobca nedoplnil žalobu ani na výzvu súdu a v požadovanom rozsahu nesplnil povinnosť tvrdenia v časti žalovanej istiny, potom sa už nezaoberal príslušenstvom istiny.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého žalovaný (i keď boli v konaní úspešní v celom rozsahu) náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnili.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho návrhu sa v celom rozsahu vyhovie, eventuálne navrhol rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že výšku dlžnej sumy ku dňu postúpenia preukázal výpisom z bankovej knihy. Ide o listinný dôkaz generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Predmetný doklad je relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovovaný bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť a nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov. Zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vypovedaná nebola, nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť preukázali. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva mesačná periodicita splátok od 20.05.2005 do 10.08.2014. Je teda nesporné, že zmluvné strany sa dohodli na plnení v splátkach, preto si žalobca uplatnil v predmetnom konaní len sumu splátok nepremičaných ku dňu podania žalobného návrhu. Konkrétne si uplatnil sumu pozostávajúcu zo 47 splátok splatných od 10.10.2010 do 10.08.2014. Ku dňu postúpenia pohľadávky celková neuhradená suma len na istine predstavovala výšku 12.411,48 eur. V konaní si teda uplatnil nižšiu sumu, než na akú mu vznikol nárok. Okresný súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, najmä s tou skutočnosťou, že žalovaný jeho nárok nijakým spôsobom nespochybnili. Za danej situácie bolo na žalovaných, aby preukázali vykonané úhrady. V napadnutom rozsudku absentuje i zásada spravodlivosti, nakoľko žalobca, resp. jeho právny predchodca, si splnili svoju zmluvnú povinnosť, poskytli pre potreby žalovaných finančné prostriedky, pričom žalovaný si svoje povinnosti neplnili.

Žalovaný svoje vyjadrenie k odvolaniu obmedzili len na konštatovanie, že súhlasia s rozsudkom prvostupňového súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f/ s použitím § 212 ods. 3 O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že v prvostupňovom konaní došlo k vadám, ktoré v konečnom dôsledku viedli k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd zamietol žalobu žalobcu z dôvodu neopísania všetkých rozhodujúcich skutočností, o ktoré opieral svoj nárok.

Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži k vymedzeniu predmetu konania po skutkovej stránke a k jeho identifikácii, ktorá umožňuje odlíšenie od predmetu iných konaní. Opísanie rozhodujúcich skutočností je jednou z podstatných náležitostí riadneho návrhu na začatie konania. Ak žaloba neobsahuje všetky podstatné náležitosti, sudca alebo poverený zamestnanec súdu podľa § 43 ods. 1 O. s. p. vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí a ktorá nemôže byť kratšia ako 10 dní. V uznesení zároveň uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v

konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 O. s. p.).

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci podľa vyššie uvedených procesných pravidiel nepostupoval. Ak okresný súd mal za to, že žaloba neobsahuje opísanie všetkých rozhodujúcich skutočností, mal žalobcu vyzvať na doplnenie žaloby podľa § 43 ods. 1 O. s. p. Výsledkom nečinnosti žalobcu by mal byť postup podľa § 43 ods. 2 O. s. p., t. j. odmietnutie žaloby.

Odvolací súd považuje za potrebné vo všeobecnosti (vo vzťahu k náležitostiam žaloby) uviesť, že pokiaľ žalobca neuvedie v žalobe všetky potrebné tvrdenia významné podľa hmotného práva, nejde o vadu žaloby, ktorá by bránila pokračovať v konaní, ak v nej uvedie aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Nedostatok náležitostí žaloby bráni jeho vecnému prejednaniu zásadne v tom prípade, ak opísanie skutkových okolností je natoľko neúplné, neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho stanoviť, aký skutok má byť predmetom konania, resp. ak je medzi tvrdenými skutočnosťami a žalobným petitom logický rozpor. Aj v takomto prípade súd postupuje podľa § 43 ods. 2 O. s. p. a nie tak, že sa žaloba zamietne pre neunesenie dôkazného bremena. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že ako dôvodnú vyhodnotil odvolaciu námietku žalobcu, že okresný súd dôsledne nevyhodnotil výpoveď žalovaného 1/ (aj v zastúpení žalovanej 2/), ktorý na pojednávaní konanom dňa 02.01.2014 nespochybňoval výšku nároku uplatnenú žalobcom (§ 153 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.